

36. Je křesťanství nadřazené jiným náboženstvím?
37. Věří křesťané dogmatům?
38. Je Ježíš jediným, kdo zvítězil nad smrtí?
39. Dějí se novozákonní zázraky uzdravování i v dnešní době?
40. Proč nejsem scientologem?
41. Musí křesťané házet špinu na jiná dobrá náboženství?
42. Mají křesťané bojovat proti jiným náboženstvím?

36. Je křesťanství nadřazené jiným náboženstvím?

Ahoj Róberte,

Pavel: 36) Díky za vysvětlení některých věcí např. porovnání víry SJ s Biblií. SJ by pravděpodobně přišli se "svými" citáty, ale Tvoje vysvětlení dává smysl a je v souladu s tím, co jsem četl v jejich materiálech (že smrtí vše končí, čemuž já nevěřím). ...nebo upřesnění Ježíšova dětství a dal.

Já osobně nemám zájem nikomu vyvracet jeho víru, pouze víra v monopol na spásu je pro mě nepřijatelná a považuji ji za pozůstatek totalitních snah. Víra v nadřazenost vlastního náboženství je náboženským "nacismem", neboť vedla v minulosti ke stejným důsledkům jako víra v nadřazenost jednoho národa.

Ahoj Pavle,

Robert: 36) Děkuji Ti za mail. Píšeš, že víra v monopol na spásu je pro Tebe nepřijatelná.

Pokud skutečně hledáš pravdu, musíš si položit otázku: Co, když je Ježíš skutečně jedinou cestou k Bohu? Co, když je skutečně jediným Spasitelem tak, jak to tvrdí On sám o sobě, jak vydávají svědectví Jan Křtitel a apoštolové, jak to potvrzují Starozákonní i Novozákonní Písma Bible? Pečlivě zvaž exkluzivní tvrzení Boha o sobě v Bibli, exkluzivní tvrzení Ježíše o sobě v Bibli, svědectví apoštolů, jakožto svědků Ježíšova života, jeho učení, jeho zázraků, jeho smrti na kříži za hříchy lidí, jeho vzkříšení z mrtvých, jeho zjevování se po svém vzkříšení, jeho vzetí na nebe, jakož i hlásání těchto svědků poté, co byli vybavení mocí Ducha Svatého, že Ježíš je jediný Spasitel. Teprve až bez předsudků ve vší intelektuální poctivosti zvažíš Biblická i mimobiblická svědectví o tom, že Ježíš je jediný Spasitel, pak si můžeš v této věci udělat nějaký závěr. Je chybou, která Tě může stát věčný život s Bohem, vynést nějaký rozsudek, např. že Ježíš není jediný Spasitel, aniž by jsi se nejdříve seznámil s důkazy.

Výroky o Jehovovi ve Starém zákoně (SZ)

Exodus 20:1 Bůh promluvil všechna tato slova. Řekl:

2 "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jenž tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

3 Nebudeš mít jiné bohy kromě mne. (NBK)

Exodus 34:14 Rozhodně se nebudeš klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je žárlivě milující Bůh. (NBK)

Žalmy 102:25 Pravím: Bože můj, uprostřed mých dnů mě odtud neber! z pokolení do pokolení půjdou tvá léta.

26 Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou.

27 Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zvetší jako roucho, vyměníš je jako šat a vše se změní.

28 Ale ty jsi stále týž a bez konce jsou tvoje léta. (EB)

Izajáš 43:10 "Mými svědky jste vy, je výrok Hospodinův, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Předem mnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně.

11 Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není.

12 Já jsem oznamoval a zachraňoval, já jsem ohlašoval, a nikdo cizí mezi vámi. Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh! (EB)

Izajáš 44:6 Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: "Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není. (EB)

Izajáš 45:21 Sdělte to dál, přiblížte se! Jen ať se poradí spolu. Kdo to od pradávna ohlašoval? Kdo to oznamoval předem? Cožpak ne já, Hospodin? Kromě mne jiného Boha není! Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne.

22 Obrát' se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.

23 Při sobě samém jsem přísahal, z mých úst vyšla spravedlnost, slovo, které se zpět nenavráti. Předem mnou každý klesne na kolena a každý jazyk odpřisáhne.

24 »Jenom v Hospodinu - řekne o mně - je spravedlnost i moc.«. Přijdou k němu a budou se stydět všichni ti, kdo proti němu pláli vzdorem.

25 U Hospodina nalezne spravedlnost a jím se bude chlubit všechno potomstvo Izraele. (EB)

Ozeáš 13:4 Ale já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Nepoznal jsi Boha kromě mne; mimo mne jiného zachránce není. (EB)

Výroky o Ježíšovi v Novém zákoně (NZ)

Jan 1:1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

2 To bylo na počátku u Boha.

3 Všechno povstalo skrze něj a bez něho nepovstalo nic, co je.

4 V něm byl život a ten život byl světlo lidí.

5 A to světlo svítí ve tmě, ale tma ho nepohltila.

6 Byl člověk poslaný od Boha, jehož jméno [bylo] Jan.

7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby skrze něho všichni uvěřili.

8 On nebyl to Světlo, ale [přišel], aby o tom Světle vydal svědectví.

9 [Tento] byl to pravé Světlo, jež osvětluje každého člověka přicházejícího na svět.

10 Byl na světě, a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal.

11 Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.

12 Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, [totiž] těm, kteří věří v jeho jméno,

13 kteří jsou zrozeni ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

14 A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou [má]. Jednorozený od Otce), plné milosti a pravdy.

15 Jan o něm vydával svědectví a volal: "Toto je [ten], o němž jsem řekl: Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já."

16 A my všichni jsme vzali z jeho plnosti, a to milost za milost.

17 Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, [ale] milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.

18 Boha nikdy nikdo neviděl: jednorozený Syn, který je v Otcově náručí, ten [ho] vylíčil. (NBK)

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno." (NBK)

Jan 14:6 Ježíš mu řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.
7 Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce; a od nynějška ho znáte a viděli jste ho." (NBK)

Matouš 16:18 A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou. (NBK)

Jan 20:28 A Tomáš odpověděl slovy: "Můj Pán a můj Bůh!"

29 Ježíš mu řekl: "Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili."

30 Ježíš ovšem před svými učedníky udělal i mnoho jiných zázraků, které nejsou zapsány v této knize.

31 Ale tyto jsou zapsány, abyste uvěřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste, když budete věřit, měli život v jeho jménu. (NBK)

Skutky apoštolské 1:1 První zprávu jsem zajisté sepsal, ó Teofile, o všech věcech, které Ježíš začal dělat i učit

2 až do dne, kdy byl vzat vzhůru, když skrze Ducha Svatého dal přikázání apoštolům, které vyvolil.

3 Těm také po svém utrpení mnoha jistými důkazy prokázal, že je živý, když se jim po čtyřicet dní ukazoval a mluvil o Božím království.

4 A když [je] shromáždil, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale aby očekávali Otcovo zaslíbení, "které jste," [jak řekl], "slyšeli ode mne;

5 neboť Jan zajisté křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým po těchto nemnoha dnech."

6 Když se tedy spolu sešli, zeptali se ho: "Pane, obnovíš pro Izrael království v tomto čase?"

7 [On] jim však řekl: "Není vaše věc znát časy nebo doby, které Otec uložil ve své moci;

8 ale přijmete moc Ducha Svatého přicházejícího na vás a budete mi svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku i [v] Samaří a až do posledních [končin] země."

9 A když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen [vzhůru a] oblak jim ho vzal z očí. (NBK)

Skutky apoštolské 4:10 at' je známo vám všem i všemu lidu Izraele, že ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho stojí před vámi tento [člověk] zdravý.

11 To je ten ,kámen zavržený[] vámi staviteli, který se stal hlavním [kamenem] klenby'.

12 A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni."

13 Když tedy viděli Petrovu a Janovu smělost a shledali, že jsou [to] neučení a prostí lidé, divili se a poznali na nich, že byli s Ježíšem.

14 A když viděli toho člověka, který byl uzdraven, jak stojí s nimi, neměli, co by proti [nim] řekli. (NBK)

Filipským 2:5 Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši:

6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,

7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka

8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

9 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,

10 aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí -

11 a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. (EB)

Židům 1:1 Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků;

2 v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.

3 On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal

očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech

4 a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno.

5 Komu kdy z andělů Bůh řekl: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!' A jinde se praví: 'Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.'

6 A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: 'Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!'

7 O andělech je řečeno: 'Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.'

8 O Synovi však: 'Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království.'

9 Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.'

10 A dále: 'Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou.'

11 Ona pomínou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv,

12 svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.'

13 Kterému z andělů kdy řekl: 'Usedni po mé pravici, dokud ti nedám nepřátele za podnož tvého trůnu!'

14 Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení? (EB)

Zjevení Janovo 1:17 Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem první i poslední.

18 ten živý; byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu. (EB)

Výše jsem uvedl pouze některá výroky Bible o Jehovovi a Ježíšovi, které ukazují na to, že jediný Bůh a Spasitel fyzického národa Izraele ve SZ, jež vystupuje ve Staré smlouvě pod smluvním jménem Jehova, je tentýž jediný Bůh a Spasitel duchovního Izraele (tedy všech, Židů i pohanů, kteří Ho přijímají) v NZ, jež (po zrušení Staré smlouvy pro její nedodržování ze strany Židovského národa) vystupuje v Nové smlouvě (uzavírané samostatně s každým člověkem) pod smluvním jménem Ježíš (což znamená: Jehova je spása, resp. Jehova je Spasitel).

Pokud na základě Biblických a mimobiblických důkazů dospěješ k závěru, že **Ježíš je jediný Spasitel lidstva**, lze oprávněně říct o Ježíšovi, že má monopol na spásu? Jsem přesvědčen, že ano, neboť se jedná pouze o jiné vyjádření téže myšlenky, že Ježíš je jediný Spasitel. To však nutně znamená, že **jedině Ježíšovo náboženství je schváleno Bohem**. Jakéhokoliv jiné náboženství a jakýkoliv jiný spasitel jsou tím vyloučeny z Božího schválení. U Boha existují pouze dvě skupiny lidí: 1) Ježíšem spaseni – ti, kteří přijali Ježíše Krista za svého Spasitele a jednají podle jeho vůle v Písmu, 2) ztraceni – všichni ostatní, bez ohledu na, zda se hlásí k nějakému náboženství, či nikoliv.

Za této situace je bezpředmětná diskuse ohledně nadřazenosti křesťanství jiným náboženstvím, jako kdyby nějaká jiná náboženství byla akceptovaná Bohem. **Žádná jiná náboženství nejsou Bohem akceptovaná. Ježíš je jediná cesta k Bohu. Jiná cesta k Bohu není.**

To ovšem neznámá, že všichni ti, kdo se hlásí k Ježíšovi nebo křesťanství, jsou v církvi, kterou postavil Ježíš. Ve skutečnosti, většina lidí, která se hlásí k Ježíšovi jako svému Pánovi a Spasiteli vůbec v Ježíšově církvi nejsou. Nejsou Ježíšem spaseni. Důvodem je to, že jejich víra a jednání není v souladu s Boží vůlí v Písmu. Tito lidé jsou stejně tak ztraceni v Božích očích jako lidé vyznávající jakéhokoliv jiné náboženství, které není schváleno Bohem.

Žádný křesťan, který je Ježíšem spasen a tedy je v Ježíšově církvi (pro odlišení dále jen "Biblický křesťan") však nemá jediný důvod a ani právo se považovat za nadřazeného jiným lidem kvůli náboženství, protože všichni lidé jsou na tom stejně. Všichni lidé zhřešili a všichni potřebují Ježíšovou záchranu.

Matouš 5:1 Když pak [Ježíš] uviděl zástupy, vystoupil na horu, a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci.

2 Tehdy otevřel ústa a začal je vyučovat. Říkal:

3 "Blaze chudým v duchu, neboť jim patří nebeské království.

4 Blaze plačícím, neboť oni budou potěšeni.

5 Blaze mírným, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

7 Blaze milosrdným, neboť jim se dostane milosrdenství.

8 Blaze čistým v srdci, neboť oni uvidí Boha.

9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Božími syny.

10 Blaze pronásledovaným pro spravedlnost, neboť jim patří nebeské království.

11 Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a lživě proti vám mluvit všechno zlé kvůli mně.

12 Radujte se a jásejte, protože vaše odplata v nebesích je veliká. Takto totiž pronásledovali proroky, kteří byli před vámi." (NBK)

Matouš 5:44 Já vám však říkám: Milujte své nepřátele! Žehnejte těm, kdo vás proklínají, konejte dobro těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají a pronásledují.

45 abyste byli synové svého Otce, který je v nebesích. Vždyť on dává svému slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé.

46 Když totiž milujete [jen ty], kdo milují vás, jakou máte odplatu? Nedělají snad i celníci totéž?

47 A když zdravíte jen své bratry, co mimořádného děláte? Nedělají to snad i celníci?

48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec, který je v nebesích." (NBK)

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil, promluvil k nim a řekl: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů; křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého

20 a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen." (NBK)

Marek 9:35 Posadil se tedy, zavolal těch dvanáct a řekl jim: "Jestli někdo chce být první, bude poslední ze všech a služebník všech." (NBK)

Skutky apoštolské 17:16 Když pak na ně Pavel čekal v Athénách, rozněcoval se v něm jeho duch, když viděl, [jak] je to město oddané modlám.

17 Rozmlouval tedy každý den s Židy a pobožnými [lidmi] v synagoze i s těmi, které potkal na tržišti.

18 Setkávali se s ním také někteří epikurejští a stoičtí filosofové a někteří [z nich] říkali: "Co [nám] chce ten žvanil povídat?" A jiní: "Zdá se být zvěstovatelem cizích božstev." Kázal jim totiž Ježíše a vzkříšení [z mrtvých].

19 Popadli ho tedy a vyvedli na Areopág se slovy: "Můžeme se dozvědět, co [je] to za nové učení, které hlásáš?

20 Přinášíš totiž našim uším nějaké podivné věci. Chceme tedy vědět, co to má být."

21 Všichni Athénané i cizinci, kteří [tam] pobývali, totiž netrávili čas ničím jiným, než aby říkali nebo poslouchali něco nového.

22 Pavel se tedy postavil uprostřed Areopágu a řekl: "Muži athénští, vidím, že jste v každém ohledu velice nábožní [lidé].

23 Když jsem [tu] totiž procházel a pozoroval, co uctíváte, našel jsem také oltář, na kterém je napsáno: 'Neznámému bohu'. Koho tedy uctíváte nevědomě, toho vám já zvěstuji.

24 Bůh, který stvořil svět i všechno, co je v něm, ten, který je Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných rukama.

25 Ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval, protože on dává všem život i dech i všechno.

26 A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil [jim] uložené časy a hranice jejich přebývání,

27 aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt [ho], ačkoli není daleko od žádného z nás.

28 Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme, jak [to] řekli i někteří z vašich básníků: „Vždyť jsme jeho potomstvo.“

29 Když tedy jsme Boží potomstvo, nesmíme se domnívat, že by božská bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni, výtvoru lidské zručnosti a důvtipu.

30 Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude činili pokání,

31 protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého [k tomu] ustanovil, [o čemž] podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých."

32 A když uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, někteří se posmívali, ale jiní řekli: "Poslechneme si o tom od tebe ještě jindy."

33 Tak Pavel vyšel z jejich středu.

34 Někteří muži se však k němu připojili a uvěřili; mezi nimi i Dionýsius Areopágský, žena jménem Damaris a s nimi [ještě] jiní. (NBK)

Římanům 3:23 neboť všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva.

24 Jsou [však] zdarma ospravedlnováni jeho milostí, skrze vykoupení, které [je] v Kristu Ježíši,

25 jehož Bůh určil za nástroj smíření skrze víru v jeho krev, aby prokázal svou spravedlnost; [neboť] Bůh ve své shovívavosti prominul předešlé hříchy,

26 aby prokázal svou spravedlnost v nynějším čase, aby byl spravedlivým a ospravedlňujícím toho, kdo [je] z Ježíšovy víry.

27 Kde je tedy ta chloubka? Byla vyloučena. Skrze jaký zákon? [Snad] skutků? Nikoli, ale skrze zákon víry.

28 Máme tedy za to, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků Zákona.

29 [Je] snad Bůh jenom Židů? Není také pohanů? Ano, [je] i pohanů.

30 poněvadž [je] jeden Bůh, který ospravedlní obřezané z víry a neobřezané skrze víru. (NBK)

Filipským 2:12 Proto, moji milovaní, jako jste byli vždycky poslušní, nejen když jsem byl přítomen, ale nyní mnohem více, když jsem nepřítomen, s bázní a chvěním uskutečňujte spasení svých duší. (NBK)

1 Petrův 3:15 Posvěcujte však ve svých srdcích Pána Boha a [bud'te] vždy připraveni [dát] odpověď každému, kdo vás požádá o zdůvodnění naděje, která je ve vás, a [to] s krotkostí a úctou (NBK)

Máš z výše uvedených veršů dojem, že Ježíš a Písmo dávají Biblickému křesťanovi právo nadřazovat se jiným lidem kvůli náboženství? Domnívám se, že nikoliv. Něco takového se neslučuje s Biblickým křesťanstvím. Člověk, které se nadřazuje jiným lidem kvůli náboženství není Biblický křesťan a jemu patří následující slova jediného Spasitele Ježíše Krista v den posledního soudu:

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.

22 Mnozí mi v ten den řeknou: „Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony a nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?"

23 A tehdy jim vyznám: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, [vy], kdo konáte nepravost!“

24 "Kdokoli tedy slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále.

25 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům, ale nespádl, protože byl založen na skále.

26 Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podobný bláznivému muži, který postavil svůj dům na písku.

27 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům a spádl a jeho pád byl veliký."
(NBK)

37. Věří křesťané dogmatům?

Pavel: 37) Člověk se také nedozví pravdu o jiných náboženstvích z médií nebo studií špíny z internetu, která často pochází od bývalých členů nebo křesťanů. Křesťané musí bohužel stále komplikovanějšími způsoby vysvětlovat všechny nelogičnosti svých dogmat, protože jakmile se zpochybní jedno dogma, celá víra se sesype jako domeček z karet. Křesťané se proto nemohou zřít své víry v monopol na spásu, protože by se tak vzdali jednoho dogma, což by pak zpochybnilo všechna ostatní tvrzení. Co tedy dělat tváří v tvář faktu, že tady existuje třeba buddhismus, který nejenom že učí lidi žít podle Božích zákonů, ale dokonce je prostřednictvím svých metod může dostat a také dostat do stavu, kdy podle těchto zákonů mohou žít bez přemáhání sebe sama a destruktivních impulsů, které jsou pro lidi tak typické. V buddhismu také existují lidé, kteří studují pravý buddhismus, tudíž neuznávají žádné modly apod. Modlářství nikdy nebylo součástí buddhova učení. Křesťan musí přijít s vysvětlením, které obhájí jeho dogma. Ve skutečnosti, byl-li člověk stvořen k obrazu Božímu, má jeho potenciál a má jednoznačně schopnost a možnost se dobrat uvědomění si své Božské podstaty, která je přímo v něm - více než v nějaké historické knize.

Robert: 37) V Bibli nenajdeš slovo “dogma“, ale “učení“ (řecky: didaskalia, angl. doctrine).

2 Timoteovi 3:16 Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,

17 aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (EB)

Učení Písma nepochází od člověka, ale je inspirováno všemohoucím Bohem a jeho pravdivost je potvrzena vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých. Věříš tomu Pavle? Učení všeznajícího a všemohoucího Boha si nemůže odporovat. Odporovat si mohou v některých případech pozdější kopie původních záznamů Božích Písem Bible (které v důsledku mnohonásobného manuálního opisování a překládání do jiných jazyků v průběhu tisíciletí) obsahují nepodstatné písařské chyby (mluvím nicméně o kvalitních překladech Bible, nikoliv například o tendenčním překladu Svědků Jehovových), které jsou při detailnějším studiu patrné. Zmíněné písařské chyby však nemají žádný dopad na žádné podstatné učení Bible. Odporovat si mohou rovněž učení člověka, pokud nejsou v souladu s Písmem.

Jestliže Ježíš Kristus vstal z mrtvých a tím potvrdil své tvrzení, že On je jediná cesta k Bohu, že On je jediný Spasitel, že On jediný může sdělit lidem relevantní pravdu pro jejich spásu a že On jediný může dát lidem věčný život, buddhismus a jakékoliv jiné lidské náboženství nikomu ke spáse nepomůže.

Matouš 16:18 A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou. (NBK)

Máš dojem, že zde Ježíš pod slovem církev míní buddhisty nebo členy jakékoliv jiného lidského náboženství?

K tomu, aby člověk pochopil, že ho stvořil Bůh a že není pouze hmota, ale že má i ducha, kterého mu dal Bůh, stačí přemýšlet o Božím díle. Tím největším Božím dílem je člověk:

Římanům 1:19 Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim [to] přece zjevil.

20 Jeho neviditelné [znaky], totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když [lidé] přemýšlejí o [jeho] díle, takže nemají výmluvu. (NBK)

Skutky apoštolské 17:24 Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli,

25 ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní.

26 On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel.

27 Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko.

28 'Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme', jak to říkají i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho děti.' (EB)

Přemýšlením o Božím díle však člověk nezjistí, jaká je Boží mysl, resp. Boží vůle pro člověka – čemu má člověk věřit, co má dělat a co nedělat. To může člověk zjistit pouze, když mu Bůh svou vůli sdělí. Bůh nám sdělil svou vůli prostřednictvím Písma inspirovaného Božím Duchem, jehož pravdivost potvrdil Ježíš Kristus svým vzkříšením z mrtvých:

Lukáš 24:36 A když o tom mluvili, postavil se uprostřed nich sám Ježíš a řekl jim: "Pokoj vám."

37 Ale [oni] se vyděsili a ve strachu se domnívali, že vidí ducha.

38 Řekl jim tedy: "Proč jste rozrušeni? A proč ve vašich srdcích povstávají pochybnosti?"

39 Pohleďte na mé ruce a mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mě a podívejte se: duch přece nemá maso a kosti, jako vidíte, [že] já mám."

40 A když to řekl, ukázal jim ruce i nohy.

41 Když ale ještě pro radost nemohli uvěřit a divili se, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?"

42 Podali mu tedy kus pečené ryby a plást medu.

43 A on si vzal a pojedl před nimi.

44 Tehdy jim řekl: "Toto [jsou] slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, [v] Prorocích a [v] Žalmech."

45 Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmům,

46 a řekl jim: "Tak je [to] napsáno a tak musel Kristus trpět a třetího dne vstát z mrtvých

47 a v jeho jménu [musí] být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem národům počínaje od Jeruzaléma.

48 A vy jste toho svědkové. (NBK)

1 Korintským 2:9 Ale jak je psáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.'

10 Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

11 Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.

12 My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha,

13 abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale

jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha.

14 Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem. (EB)

2 Timoteovi 3:16 Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti.

17 aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (EB)

38. Je Ježíš jediným, kdo zvítězil nad smrtí?

Pavel: 38) Nemyslím si, že Ježíš je jediný, který zvítězil nad smrtí. Např. v Tibetském buddhismu se hledá nový dalajláma po smrti toho předchozího a je považován za stejnou bytost v jiném těle. Recyklace duší je znevažující a nepřesný termín, jenž jsi použil. Jedná se stále o jednu a tu samou bytost v novém těle. Několik vybraných chlapců je pak např. konfrontováno s předměty zemřelého dalajlámy smíchané s jinými předměty a mají poznat, které předměty byly osobními předměty zemřelého dalajlámy. Pro ně je nový dalajláma, který projde jejich testy, stále jednou a tou samou osobou, která nikdy nezemřela, pouze její tělo.

Robert: 38)

Proroctví SZ o ukřižování za hříchy a vzkříšení z mrtvých

Žalmy 22:2 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.

3 Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.

4 Ty jsi ten Svatý, jenž trůní obklopen chválami Izraele.

5 Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout.

6 Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni.

7 Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu.

8 Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou:

9 "Svěř to Hospodinu!" "Ať mu dá vyváznout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!"

10 Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou.

11 Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.

12 Nebuď mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!

13 Množství býků mě kruhem svírá, bášanští tuři mě obstoupili.

14 Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist.

15 Rozlévám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru.

16 Jako stěp vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! (EB)

17 Nebo psi obskočili mne, rota zlostníků oblehla mne, zprobijeli ruce mé i nohy mé. (KB 1613)

18 mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem.

19 Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.

20 Nebuď mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc!

21 Vysvobod' mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psí tlapou;

22 zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorozců! - A tys mi odpověděl.

23 O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit. (EB)

Izajáš 53:1 Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova?

2 Vyrosl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili.

3 Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.

4 Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.

5 Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.

6 Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.

7 Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.

8 Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.

9 Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

10 Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.

11 Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. "Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.

12 Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky." On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných. (EB)

Naplnění proroctví SZ o ukřižování za hříchy a vzkříšení z mrtvých na Ježíši

Matouš 27:21 Vladař se jich tedy zeptal: "Kterého z těch dvou chcete, abych vám propustil?" A oni řekli: "Barabáše!"

22 Pilát jim řekl: "Co tedy mám udělat s Ježíšem zvaným Kristus?" A všichni řekli: "Ať je ukřižován!"

23 Vladař však řekl: "A co zlého udělal?" Ale oni křičeli [ještě] víc: "Ať je ukřižován!"

24 A když Pilát viděl, že nic nezmůže, ale [že] je čím dál větší pozdvižení, vzal vodu a před zástupem si umyl ruce slovy: "Nejsem vinen krví tohoto spravedlivého. Hleďte si [toho] sami."

25 A všechen lid odpověděl: "Jeho krev na nás a na naše děti!"

26 A tak jim propustil Barabáše, ale Ježíše [nechal] zbičovat a vydal [ho] k ukřižování.

27 Tehdy vzali vladařovi vojáci Ježíše do paláce a shromáždili k němu celou posádku.

28 Svlékli ho a oblékli mu rudý plášť,

29 a když upletli korunu z trní, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu. Říkali: "Bud' zdrav, židovský králi!"

30 Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy.

31 Když se mu [dost] naposmívali, svlékli z něho ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli, aby byl ukřižován.

32 A když vyšli, našli člověka z Kyrény, jménem Šimon. Toho přinutili, aby vzal jeho kříž.

33 A tak přišli na místo zvané Golgota, což znamená Místo lebky.

34 Dali mu napít octa smíšeného se žlučí. A když [jej] okusil, nechtěl pít.

35 A když ho ukřižovali, rozdělili si jeho šaty házením losu, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka: "Rozdělili si mé šaty mezi sebou a o mé roucho házeli los."

36 Pak seděli a hlídali ho tam.

37 A nad jeho hlavu dali nápis jeho viny: TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL.

38 Tehdy byli spolu s ním ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po levici.

39 Kolemjdoucí mu spílali, pokyvovali hlavami
40 a říkali: "Ty, který boříš chrám a za tři dny ho stavíš, zachraň sám sebe! Jestli jsi Boží Syn, sestup z kříže!"
41 Tak podobně se posmívali i vrchní kněží se zákoníky a staršími a říkali:
42 "Jiné spasil, [ale] sám sebe spasit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď sestoupí z kříže a uvěříme v něj!"
43 Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece: „Jsem Boží Syn!”
44 A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.
45 Od šesté hodiny pak nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.
46 Kolem deváté hodiny pak Ježíš hlasitě vykřikl: "Eli, Eli, lama sabachtani?" to je: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?"
47 A když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: "Ten [člověk] volá Eliáše!"
48 Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, a když ji naplnil octem, dal ji na větev a dával mu napít.
49 Ale ostatní říkali: "Nech [ho], uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho zachránil!"
50 Ježíš pak opět hlasitě vykřikl a vypustil ducha.
51 A hle, chrámová opona se roztrhla na dva [kusy] odshora až dolů a země se otřásla a skály popraskaly.
52 Otevřely se hroby a vstala mnohá těla zesnulých svatých,
53 kteří po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha [lidem].
54 Když pak setník a ti, kdo s ním hlídali Ježíše, uviděli zemětřesení a to, co se dělo, velmi se vyděsili a říkali: "To byl opravdu Boží Syn!" (NBK)

Matouš 27:57 A když nastal večer, přišel bohatý člověk z Arimatie, jménem Josef, který byl také Ježíšův učedník.

58 Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Tehdy Pilát nařídil, aby tělo bylo vydáno.
59 Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého plátna
60 a pochoval ho do svého nového hrobu, který si vytesal ve skále. Potom přivalil ke dveřím hrobu velký kámen a odešel.
61 A byla tam Marie Magdaléna a druhá Marie, sedící naproti hrobu.
62 Nazítří, po [dni] připravování, se pak vrchní kněží a farizeové sešli k Pilátovi
63 a řekli [mu]: "Pane, vzpomněli jsme si, že když ten bludař ještě žil, řekl: „Po třech dnech vstanu."
64 Proto naříd, ať je hrob hlídán až do třetího dne, aby snad v noci nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: „Vstal z mrtvých!" Tak bude poslední blud horší než ten první!"
65 Pilát jim řekl: "Máte stráž, jděte a hlídejte, jak umíte."
66 A tak šli, a když zapečetili kámen, obsadili[a] hrob strážnými. (NBK)

Jan 20:1 Prvního [dne] týdne pak šla Marie Magdaléna za svítání k hrobu, když byla ještě tma, a spatřila kámen odvalený od hrobu.

2 Běžela tedy a přišla k Šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: "Pána vzali z hrobu a nevíme, kam ho položili!"
3 Petr tedy vyšel, i ten druhý učedník, a šli k hrobu.
4 A běželi oba spolu, ale ten druhý učedník Petra předběhl a přišel k hrobu první.
5 A když se naklonil [dovnitř], spatřil ležící plátna, ale nevešel [tam].
6 Tehdy přišel Šimon Petr, který šel za ním, vešel do hrobu a spatřil položená plátna
7 a roušku, která byla na jeho hlavě, položenou ne s plátny, ale zvlášť svinutou na jednom místě.
8 Potom tedy vešel i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, a uviděl a uvěřil.
9 (Ještě totiž nepochopili Písmo, že [Kristus] musí vstát z mrtvých.)
10 A tak ti učedníci zase odešli k sobě [domů].
11 Ale Marie stála venku u hrobu a plakala. A jak plakala, naklonila se do hrobu

12 a uviděla dva sedící anděly v bílém [rouchu], jednoho u hlavy a druhého u nohou, [tam], kde leželo Ježíšovo tělo.

13 Ti jí řekli: "Ženo, proč pláčeš?" Řekla jim: "Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili."

14 A když to řekla, obrátila se zpátky a spatřila Ježíše, jak [tam] stojí, ale nevěděla, že je to Ježíš.

15 Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu v domnění, že je [to] zahradník, řekla: "Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu."

16 Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se obrátila a řekla mu: "Rabboni!" (což znamená Učiteli).

17 Ježíš jí řekl: "Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke svému Otci. Ale jdi k mým bratrům a řekni jim: ,Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.'"

18 Marie Magdaléna [pak] přišla a oznámila učedníkům, že viděla Pána a [že] jí řekl tyto věci.

19 A když byl večer téhož dne, toho prvního [dne] týdne, a [tam], kde se učedníci shromáždili, byly zavřené dveře kvůli strachu před Židy, přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: "Pokoj vám."

20 A když to řekl, ukázal jim své ruce i bok. A když učedníci uviděli Pána, zaradovali se.

21 Ježíš jim tedy znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mě poslal Otec, i já posílám vás."

22 A když to pověděl, dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha Svatého.

23 Komukoli odpustíte hříchy, těm jsou odpuštěny; komukoli [je] zadržíte, [těm] jsou zadrženy."

24 Tomáš zvaný Didymus, jeden z dvanácti, však nebyl s nimi, když Ježíš přišel.

25 Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána!" ale on jim řekl: "Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho ruce a nestrčím svůj prst na místo hřebů a [dokud] nevložím svou ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím."

26 A po osmi dnech byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel (a dveře byly zavřené) a postavil se doprostřed a řekl: "Pokoj vám."

27 Potom řekl Tomášovi: "Dej svůj prst sem a pohleď [na] mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož [ji] do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící."

28 A Tomáš odpověděl slovy: "Můj Pán a můj Bůh!"

29 Ježíš mu řekl: "Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili."

30 Ježíš ovšem před svými učedníky udělal i mnoho jiných zázraků, které nejsou zapsány v této knize.

31 Ale tyto jsou zapsány, abyste uvěřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste, když budete věřit, měli život v jeho jménu. (NBK)

1 Korinským 15:1 Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám kázal, které jste přijali a v němž stojíte,

2 skrze něž také docházíte spasení (pokud se držíte slova, které jsem vám kázal - jinak byste uvěřili nadarmo).

3 Předal jsem vám totiž především to, co jsem také přijal: že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem

4 a že byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem

5 a že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti.

6 Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina dosud žije a někteří zesnuli.

7 Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům

8 a naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.

9 Já jsem přece nejmenší z apoštolů; [ani] nejsem hoden být apoštolem nazýván, protože jsem pronásledoval Boží církev.

10 Boží milostí však jsem to, co jsem, a jeho milost ke mně nebyla marná, ale pracoval jsem více než oni všichni; avšak ne já, ale Boží milost, která [je] se mnou. (NBK)

1 Janův 1:1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.

2 Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.

3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

4 To píšeme, aby naše radost byla úplná. (EB)

Pavle, prosím zvaž, co je objektivním důkazem, že někdo zvítězil nad smrtí:

Je to svědectví očitých svědků, kteří viděli Ježíše umřít na kříži, pohřbít v hrobě a kterým se Ježíš opakovaně zjevoval po svém vzkříšení z mrtvých ve stejném těle s ranami po hřebecích v rukou a nohách a ranou od kopí v boku? Jeho hrob hlídáný vojáky byl prázdný. Jeho mocní nepřátelé z řad židovských náboženských vůdců, kteří se domohli jeho popravu nebyli schopni předložit jeho mrtvé tělo. Přičemž tyto události byly detailně prorokovány Izraelským králem Davidem cca tisíc let před tím, než Ježíš přišel na zem (Žalm 22) a řadu detailů tohoto proroctví naplnili Ježíšovi nepřátelé (ať Židé nebo pohané).

Nebo:

To, o čem píšeš, že praktikují a čemu věří buddhisté v Tibetu?

Duch člověka neumírá. Umírá pouze tělo, když z něj odejde duch člověka zpět k Bohu, který jej dal. Ducha člověka však nevidíš a na rozdíl od těla člověka jej nemůžeš samostatně objektivně identifikovat. Představ si, že by jsi měl identifikovat ducha nějakého konkrétního člověka, se kterým jsi měl pouze vizuální kontakt. Stojí před tebou 10 lidí v tmavé komoře. Nevidíš je, pouze víš, že tam jsou seřazení od jedničky do desítky. Jediný způsob, jak objektivně identifikovat ducha takového člověka je tím, že identifikuješ jeho tělo. K tomu si ale musíš rozsvítit světlo. Ježíš byl objektivně identifikován podle jeho vzkříšeného těla, které současně objektivně svědčí o tom, že Ježíš zvítězil nad smrtí. Zemřelého dalajlámu, ale podle těla objektivně identifikovat nelze, protože jeho mrtvé tělo je v hrobě, což objektivně svědčí o tom, že dalajláma nezmáhl nad smrtí, ale že je mrtev. Aniž bych znal detaily procesu "identifikace" ducha dalajlámy podle testů prováděných na chlapcích v Tibetu, napadá mne několik způsobů (nekalých i neutrálních), jak mohou přijít na to, které věci patřily bývalému dalajlámovi. Dalajláma nežije na měsíci, ale na zemi, má kolem sebe lidi (dokonce i zahraniční reportéry a filmové štáby), kteří slyší, co říká, vidí, co si obléká, jaké věci používá a informace o tom se šíří i do světa, nejenom v tibetské buddhistické náboženské společnosti (podobně asi jako se českou společností šíří podobné informace o celebritách), a tak se dostanou i do hluboce věřících buddhistických rodin, které vychovávají své syny v naději, že to bude budoucí dalajláma... (Zbytek si dosad' sám.)

39. Dějí se novozákonní zázraky uzdravování i v dnešní době?

Pavel: 39) Zázraky s vyléčeními stále existují, jen se jim nedostává pozornosti médií, která berou miliony za reklamy od farmaceutických firem. Osobně jsem potkal člověka, který mi tvrdil, že se v buddhistickém klášteře v Asii vyléčil z rakoviny. Strávil tam několik měsíců. Budhista se z něj nestal mimochodem. Znam z hlediska medicíny a vědy další "zázračná" vyléčení z jiných náboženství a slyšel jsem i o jiných zázracích, které však nejsou používány jako "důkaz" pravosti nějakého náboženství a nejsou dokonce vůbec veřejně propagovány nebo prezentovány a to z jednoho a prostého důvodu. Skutečný zázrak by lidi šokoval, vyděsil a vystrašil. Nemluvě o tom, že takový člověk by podobně jako Ježíš dlouho nežil. Nemusíš ani dělat zázraky. Stačí abys byl vysoce geniální ve fyzice nebo počítačích a jsi považován za nebezpečného. Vlády se snaží takové lidi zaměstnat nebo zlikvidovat. Jsou příliš paranoidní a bojí se nechat nějakého génia běhat jen tak po světě. Co kdyby se naboural do jejich databáze a zjistil jejich zločiny, podvody, tajné dohody apod.? Co kdyby začal

pracovat pro druhou stranu? To se nesmí stát. A to hovoříme pouze o géniovi nikoli o někom, kdo je schopen dělat zázraky. Ježíš je jedním příkladem toho, že takový člověk dlouho žít nebude.

Robert: 41) Ježíš konal zázraky na potvrzení toho, že přišel od Boha, tedy, že je Božím Spasitelem. Ježíš nebyl jediným, kdo konal zázraky. V NZ době konali zázraky i jeho apoštolové na podkladě moci, kterou jim dal Ježíš, resp. Duch Svatý, za účelem prokázání pravdivosti evangelia (tj. dobré zprávy) o příchodu království nebes a Ježíši jako Spasiteli. Poté konali zázraky ještě křesťané, na které apoštolové vložili své ruce. Po jejich smrti nekonal novozákonní zázraky, už nikdo a nebyla proto již ani žádná potřeba, protože tyto zázraky již svůj účel splnily a křesťanství potvrdily jako pravdivé, Bohem dané náboženství. V té době již byla zapsaná Novozákonní Písma Bible, ve kterých je veškerá Boží vůle, kterou člověk potřebuje poznat a podle ní jednat, aby jej Ježíš spasil:

Jan 5:36 Já mám ale větší svědectví než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Samotné skutky, které dělám, svědčí o mně, že mě poslal Otec. (NBK)

Marek 2:1 A po [několika] dnech opět přišel do Kafarnaum a proslechlo se, že je doma.

2 A hned se shromáždilo [takové] množství, že se už nemohli vejít ani ke dveřím. A mluvil jim Slovo.

3 Tehdy k němu přišli s ochrnutým, kterého nesli čtyři [muži].

4 A když ho k němu nemohli kvůli zástupu přinést, odkryli střechu [nad místem], kde byl, a když [ji] probořili, spustili dolů lůžko, na kterém ležel ten ochrnutý.

5 Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl tomu ochrnutému: "Synu, tvé hříchy jsou ti odpuštěny."

6 Byli tu ale někteří ze zákoníků. Seděli tam a v srdcích uvažovali:

7 "Proč mluví tak rouhavě? Kdo kromě samotného Boha může odpustit hříchy?"

8 Ježíš však ve svém duchu hned poznal, že takto sami pro sebe uvažují, a řekl jim: "Proč ve svých srdcích takto uvažujete?"

9 Co je snadnější? Říci ochrnutému: Tvé hříchy jsou odpuštěny, anebo říci: Vstaň, vezmi své lůžko a chod?"

10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy" - [tehdy] pověděl ochrnutému -

11 "Říkám ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů."

12 A on hned vstal, přede všemi vzal své lůžko a odešel, takže všichni žasli a oslavovali Boha se slovy: "[Nic] takového jsme nikdy neviděli."

13 [Ježíš] pak znovu vyšel k moři. Všechnen zástup přicházel k němu a on je vyučoval. (NBK)

Matouš 15:31 takže se zástupy divily, když viděly, že němí mluví, mrzáci jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí; i velebili Boha izraelského. (EB)

Jan 9:1 Když pak šel kolem, spatřil člověka slepého od narození.

2 Jeho učedníci se ho tedy zeptali: "Rabbi, kdo zhřešil - on, nebo jeho rodiče - že se narodil slepý?"

3 Ježíš odpověděl: "Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají na něm být zjeveny Boží skutky.

4 Já musím dělat skutky Toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

5 Dokud jsem na světě, jsem světlo světa."

6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto a tím blátem pomazal oči toho slepce.

7 Potom mu řekl: "Jdi, umyj se v rybníku Siloe" (což se překládá Poslaný). Odešel tedy a umyl se; a když přišel, viděl.

8 Sousedé a ti, kdo ho dříve vídali slepého, tedy řekli: "Není to snad ten, který [tu] sedával a žebrával?"

9 Někteří říkali, že je [to] on, a jiní, že je mu podobný. [Ale] on říkal: "Jsem [to] já!"

10 Říkali mu tedy: "Jak se otevřely tvé oči?"

11 On odpověděl: "Člověk jménem Ježíš udělal bláto a pomazal mé oči a řekl mi: 'Jdi k rybníku Siloe a umyj se.' Když jsem tedy odešel a umyl se, prohlédl jsem."

12 Řekli mu tedy: "Kde je ten [člověk]?" Řekl: "Nevím."

13 A [tak] přivedli toho, který byl dříve slepý, k farizeům.

14 Bylo [to] však [v] sobotu, když Ježíš udělal bláto a otevřel jeho oči.

15 Farizeové se ho tedy znovu ptali, jak prohlédl, a on jim řekl: "Položil na mé oči bláto, umyl jsem se a vidím."

16 Někteří z farizeů tedy říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nedodržuje sobotu." Jiní říkali: "Jak může taková znamení dělat hříšný člověk?" A byla mezi nimi roztržka.

17 Tomu slepému znovu řekli: "Co o něm říkáš ty, když otevřel tvé oči?" A on řekl: "Že je prorok."

18 Židé tedy o něm neuvěřili, že býval slepý a prohlédl, dokud si nezavolali rodiče toho, který prohlédl,

19 a nezeptali se jich: "Je toto váš syn, o kterém říkáte, že se narodil slepý? Jak to, [že] tedy nyní vidí?"

20 Jeho rodiče jim odpověděli: "Víme, že toto je náš syn a že se narodil slepý."

21 Ale jak to, [že] teď vidí, nevíme. A kdo otevřel jeho oči, nevíme. Ptejte se jeho, má [na to] léta, bude mluvit sám za sebe."

22 Jeho rodiče to řekli, protože se báli Židů. Židé se totiž už dohodli, že kdokoli by ho vyznal jako Krista, bude vyobcován ze synagogy.

23 Proto jeho rodiče řekli: "Má [na to] léta, zeptejte se jeho."

24 A tak toho člověka, který býval slepý, zavolali podruhé a řekli mu: "Vzdej slávu Bohu! My víme, že ten člověk je hříšník."

25 On jim tedy odpověděl: "Zda je hříšník, nevím. Vím jedno - že jsem byl slepý a teď vidím."

26 Tehdy mu znovu řekli: "Co ti udělal? Jak otevřel tvé oči?"

27 Odpověděl jim: "Už jsem vám [to] řekl, neslyšeli jste? Co zase chcete slyšet? Chcete snad i vy být jeho učedníky?"

28 Spílali mu tedy a řekli: "Ty jsi jeho učedník, ale my jsme Mojžíšovi učedníci!"

29 My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, ale o tomto nevíme, odkud je."

30 Ten člověk jim odpověděl: "To je právě divné, že nevíte, odkud je, a [přitom] otevřel mé oči."

31 Víme přece, že Bůh hříšníky neslyší; ale kdo by Boha ctil a konal jeho vůli, toho slyší.

32 Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči [člověka], který se narodil slepý.

33 Kdyby ten [člověk] nebyl od Boha, nemohl by nic udělat."

34 Odpověděli mu: "Ty ses narodil celý v hříších, a [chceš] nás poučovat?" A vyhnali ho ven.

35 Když [pak] Ježíš uslyšel, že ho vyhnali ven, našel ho a řekl mu: "Věříš v Božího Syna?"

36 On odpověděl: "A kdo [to] je, Pane, abych v něho mohl věřit?"

37 Ježíš mu tedy řekl: "Už jsi ho i viděl. Je to ten, který s tebou mluví."

38 A on řekl: "Věřím, Pane." A poklonil se mu.

39 Tehdy Ježíš řekl: "Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kteří nevidí, viděli a ti, kteří vidí, [aby] oslepli."

40 A uslyšeli to [někteří] z farizeů, kteří byli s ním, a řekli mu: "Jsme snad i my slepí?"

41 Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích; teď ale říkáte: 'Vidíme,' a proto váš hřích zůstává." (NBK)

Jan 11:32 Jakmile tedy Marie přišla [tam], kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla k jeho nohám a řekla mu: "Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel."

33 Když tedy Ježíš spatřil, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní, v duchu zasténal a zarmoutil se.

34 Potom řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojď a podívej se."

35 Ježíš se rozplakal.

36 Židé tedy řekli: "Hleďte, jak ho měl rád!"

37 Někteří z nich však řekli: "Nemohl snad ten, kdo otevřel oči slepého, způsobit také, aby tento [člověk] nezemřel?"

38 Ježíš tedy znovu sám v sobě zasténal a přišel ke hrobu. Byla [to] jeskyně a na ní ležel kámen.
39 Ježíš řekl: "Odvalte ten kámen." Marta, sestra toho mrtvého, mu řekla: "Pane, už zapáchá, vždyť je [v hrobě] čtvrtý den!"
40 Ježíš jí řekl: "Neřekl jsem ti, že budeš-li věřit, uvidíš Boží slávu?"
41 Zvedli tedy kámen [z místa], kde byl ten mrtvý pochován. Ježíš pozvedl oči vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel.
42 Já vím, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem [to] kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že jsi mě poslal."
43 A když to řekl, zavolal mocným hlasem: "Lazare, pojď ven!"
44 A ten, který zemřel, vyšel [ven]. Měl ruce i nohy svázané plátny a jeho tvář byla ovinuta rouškou. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte [ho] odejít."
45 Tehdy mnozí z těch Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš udělal, uvěřili v něho.
46 Někteří z nich však odešli k farizeům a řekli jim, co Ježíš udělal.
47 Vrchní kněží a farizeové tedy shromáždili veleradu a říkali: "Co uděláme? Vždyť tento člověk dělá mnoho zázraků!
48 Jestli ho tak necháme, všichni v něho uvěří a přijdou Římané a vezmou [nám] naše místo i národ!"
(NBK)

Skutky apoštolské 3:1 Petr a Jan potom vstupovali v hodinu modlitby (to [jest o] deváté) do chrámu.
2 A byl [tam] nesen jeden muž, chromý od lůna své matky, kterého každý den pokládali u chrámové brány zvané Krásná, aby ty, kdo vcházel do chrámu, prosil o almužnu.
3 Ten uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, a prosil [je] o almužnu.
4 Petr však na něj s Janem upřel zrak a řekl: "Podívej se na nás."
5 Pozoroval je tedy s očekáváním, že od nich něco přijme.
6 Ale Petr řekl: "Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'!"
7 Uchopil ho za pravou ruku a zvedl [ho]; a [tehdy] se jeho nohy a klouby ihned zpevnily.
8 A když vyskočil, stál a chodil a vešel s nimi do chrámu, [kde] se procházel, poskakoval a chválil Boha.
9 Všechn lid ho tedy viděl, jak chodí a chválí Boha,
10 a poznali, že je to ten, který kvůli almužně sedával u chrámové Krásné brány, a byli naplněni děsem a úžasem nad tím, co se mu přihodilo.
11 A když se ten uzdravený chromý držel Petra a Jana, seběhl se k nim všechny vyděšený lid do sloupoví zvaného Šalomounovo.
12 Když [to] tedy Petr uviděl, promluvil k lidu: "Proč se tomu divíte, Izraelité? A proč se na nás [tak] upřeně díváte, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento [člověk] chodí?
13 Bůh Abrahama, Izáka a Jákoba, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy vydali a jehož jste se zřekli před Pilátem, když se rozhodl, [že] ho propustí.
14 Zřekli jste se toho Svatého a Spravedlivého a vyžádali jste si, aby vám byl vydán vrah.
15 Zabili jste Původce života, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých; a my jsme toho svědky.
16 Skrze víru v jeho jméno dalo jeho jméno sílu tomuto [muži], kterého vidíte a znáte. Ano, víra, která [je] skrze něho, mu dala toto plné zdraví před [očima] vás všech.
17 Ted' však vím, bratři, že jste [to] udělali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové.
18 Bůh však takto naplnil, co předpověděl ústy všech svých proroků: [že] Kristus bude trpět.
19 Proto činite pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a přišly časy osvězení od Pánovy tváře
20 a aby poslal Toho, který vám byl předem kázán, Ježíše Krista,
21 kterého musí nebe držet až do časů nápravy všech věcí, o nichž Bůh mluvil od věků ústy všech svých svatých proroků.

22 Mojžíš přece řekl otcům: „Pán, váš Bůh, vám vzbudí z vašich bratrů Proroka jako mne; toho budete poslouchat ve všem, cokoli vám řekne.“

23 A stane se, že každá duše, která by toho Proroka neuposlechla, bude vyhlazena z lidu.'

24 Ano, také všichni proroci, kteří mluvili od Samuele a po něm, předpovídali tyto dny.

25 Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh uzavřel s našimi otci, když řekl Abrahamovi: „Ve tvém semeni budou požehnána všechna pokolení země.'"

26 Vám jako prvním vzbudil Bůh svého služebníka Ježíše a poslal ho žehnat vám, aby každého odvrátil od jeho nepravostí." (NBK)

Skutky apoštolské 4:1 A když [ještě] mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem chrámové [stráže] a saduceji,

2 protože těžce nesli, že učí lid a kážou vzkříšení z mrtvých skrze Ježíše.

3 Chopili se jich tedy a dali [je] až do druhého dne do vězení, protože už byl večer.

4 Mnozí z těch, kdo uslyšeli Slovo, však uvěřili. A počet mužů dosáhl asi pěti tisíc. (NBK)

2 Timoteovi 3:16 Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,

17 aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (EB)

Povšimni si Pavle, že po vykonání novozákonních zázraků nastala trvalá změna stavu (uzdravení) okamžitě a tato změna stavu způsobena zázraky byla okamžitě nějakým způsobem objektivně poznatelná přítomnými svědky, jež byly někdy, třeba i jen z části zaujatí proti Ježíšovi (např. od narození chromý chodil, od narození slepý viděl, mrtvý ožil). To, co označuješ za zázrak (tvrzení nějakého člověka, že byl vyléčen z rakoviny) není evidentně okamžitá změna stavu a ani změna okamžitě objektivně poznatelná nějakými svědky. Pokud jsem informován správně, ne každý případ rakoviny je nevyléčitelný. Záleží na tom, v jakém stádiu je rakovina podchycena a o jakou rakovinu se jedná. Bohem stvořené lidské tělo má v sobě zabudované mechanismy, které napomáhají jeho uzdravování z nemocí. Někdy však potřebuje pomoc například odstraněním stresů, změnou životního stylu, změnou stravy, atd., aby se tyto mechanismy dokázaly s nemocemi vypořádat. Člověk přitom nemusí nutně brát nějaká farmaceutika. Podobná uzdravení, ať zní jakkoliv zázračně, nejsou novozákonními zázraky, tj. skutečné zázraky.

Ježíš konal skutečné zázraky veřejně k prokázání toho, že je tím, za koho se prohlašuje, tedy Spasitelem, který nabízí lidem spásu a apoštolové k prokázání pravdivosti poselství, že Ježíš je Spasitel, který nabízí lidem spásu. V Písmu můžeš číst opakovaně, že svědci těchto zázraků oslavovali Boha a někteří z nich kvůli zázrakům uvěřili v Ježíše jako svého Pána a Spasitele.

Jestliže někdo koná “skutečné“ zázraky neveřejně, zřejmě k tomu má nějaký důvod. Napadá mne několik důvodů (nekalých i neutrálních). Existuje možnost, že takový člověk dobře ví, že to, co provádí, nejsou skutečné zázraky, a proto je “provádí“ neveřejně. Existuje rovněž možnost sebeklamu člověka, že provádí “skutečné“ zázraky, ale to je možné úspěšně realizovat pouze v okruhu lidí podléhajících stejnému sebeklamu. Slyšel jsem (od jistého svědka) o zaměstnancích (asi vychovatelích) ústavu pro mentálně postižené děti, kteří “vymítali demony“ z gumového míčku. Už si přesně nepamatuji, proč z gumového míčku, ale asi to mělo nějakou souvislost se zdravotním stavem některého z postižených dětí.

Pak je ještě další druh “zázraků“, které připomínají novozákonní zázraky, jež se údajně dějí i v dnešní době, a to veřejně. Dochází k nim ve shromážděních lidí, kteří se sice hlásí ke křesťanství, ale kteří věří, že se novozákonní zázraky dějí i v dnešní době a dokonce je očekávají. Jedná se tedy o lidi,

kteří jsou psychicky a emocionálně “zpracovávání” (používáním manipulativních technik “zázračně uzdravujících” kazatelů k manipulování s davem a jednotlivci) k tomu, aby ve věci, pro kterou nemají jiné vysvětlení, viděli zázračné uzdravení. Na jejich shromážděních probíhá “uzdravování” např. vnitřních zdravotních problémů (např. problém se slyšením, bolesti hlavy, atd.), jejichž údajná okamžitá změna však není publiku objektivně poznatelná jinak, než ze svědectví psychicky a emocionálně zmanipulované dotyčné osoby, že byla “uzdravena”, které psychicky a emocionálně zmanipulovaný dav radostně očekávající nějaký zázrak vděčně přijímá za důkaz o “zázraku uzdravení”. Někdy, jsou na jejich shromážděních “uzdravování” i lidé chodící o berlích nebo na vozíčku a po “uzdravení” chodí po svých. I pokud vyloučím záměrné podvody, lze všechny tyto “zázraky” vnitřního i vnějšího uzdravení vysvětlit. To, že je někdo o berlích nebo na vozíčku, ještě neznamená, že je chromý, že vůbec nemůže chodit. Důvodem toho, že takový člověk chodí o berlích nebo je na vozíčku může být nedávno prodělaná nemoc, např. borelioza nebo něco jiného, po které člověk špatně chodí, případně úraz, či rekonvalescence). Psychickou a emocionální manipulací lze organizmus některých lidí nabudit k takovému momentálnímu výkonu, který jim dodá nával energie, nebo pomůže překonat, či otupit bolest a oni jsou schopni vstát z vozíku, či chodit bez berlí. Podobně může pocítit úlevu i člověk, který má nějaký vnitřní zdravotní problém. Oni sami pro toto svoje “zázračné” uzdravení nevidí jiné vysvětlení než, že byli uzdraveni zázračnou mocí Ježíše Krista, resp. Ducha Svatého, na podkladě jejich víry v Ježíše. A tak dlouho dokud jsou schopni se udržovat v této sugesci, je může jejich víra ve spojení s mechanismy, které Bůh zabudoval do lidského těla a které napomáhají tělesnému uzdravování, uzdravovat z méně závažných zdravotních problémů. Tyto techniky však nejsou použitelné na závažné zdravotní problémy, které uzdravoval Ježíš nebo jeho apoštolové konáním skutečných zázraků, kdy okamžitá trvalá změna zdravotního stavu uzdravené osoby (např. od narození chromý chodil, od narození slepý viděl, mrtvý ožil), byla nějakým objektivním způsobem okamžitě poznatelná přítomným svědkům. Pamatuji si, jak před nějakou dobou, proběhla médií zpráva o tom, že zemřelo nějaké dítě v USA, protože jeho rodiče pro něj nevyhledali lékařskou pomoc, místo toho se modlili za jeho zázračné uzdravení. Toto není zdaleka ojedinělý případ a je důkazem toho, jaké až smrtelné důsledky může mít víra v Boha bez pravého poznání Boží vůle, které je v Písmu.

Jednou za čas se člověk doslechne i o “zázraku” vzkříšení z mrtvých, který se ale obvykle přihodil někde v Africe nebo na druhém konci světa za okolností, které si nelze objektivním způsobem ověřit. Obvykle takový zázrak proběhne opět ve spojitosti se skupinou lidí, kteří se sice hlásí ke křesťanství, ale věří, že se novozákonní zázraky dějí i v dnešní době a také je očekávají. Jednou jsem shlédl videokazetu s rekonstrukcí zázraku “vzkříšení” z mrtvých, které se odehrálo někde v Africe. Člověk, který kazetu zapůjčil byl členem podobné skupiny v ČR a pro něj to byl důkaz, že se novozákonní zázraky dějí i v dnešní době. Z kazety si vybavuji velkou moderní církevní budovu v nějaké africké zemi, pak zpoceného postaršího kazatele z Německa (který již desetiletí káže v Africe), jež zapáleně promlouval anglicky na vyvýšeném pódiu k velkému davu afričanů pod otevřeným nebem za teplého afrického podvečera a jehož s ještě větším zápallem překládal jiný ještě více zpocený afričan do místního jazyka, jakož i radostně nabuzené africké publikum zejména mladších lidí (kazeta neobsahovala pouze rekonstrukci “vzkříšení”). Přesný průběh rekonstrukce si nevybavuji. Někjaký muž byl položen na velký stůl v jedné menší místnosti církevní budovy. Myslím, že bylo přítomnými konstatováno, že nedýchá a že zemřel, načež většina členů církevního sboru odešla do jiné místnosti (velký sál), kde zřejmě probíhala jejich bohoslužba. Jedna afričanka (asi manželka nebo příbuzná zemřelého) však zůstala v místnosti se zemřelým. V průběhu jejich bohoslužby se zemřelý probral k vědomí. Přítomná svědkyně zázraku (samovolného) “vzkříšení” dosvědčila, že se to odehrálo v době, kdy církevní shromáždění zpívalo v té jiné místnosti. Dle ní se stal zázrak vzkříšení... Opět, napadá mně několik způsobů, jak příběh se “vzkříšením” vysvětlit. I pokud by celý tento příběh nebyl zinscenovaný podvod, lze dost dobře argumentovat tím, že laici nejsou vždy schopni kvalifikovaně posoudit, zda je člověk skutečně mrtvý a mohou mylně za mrtvého považovat člověka, který nezemřel.

Třeba jen ztratil vědomí a na okamžik přestal dýchat a po nějaké době se opětovně probral k vědomí. Mám však vůči tomu příběhu i jiné výhrady (pomineme-li souhrn všech náhod: zemřel, umístěn do místnosti v církevní budově, svědek v místnosti s mrtvým /zřejmě blízká osoba, což by mělo význam při posuzování věrohodnosti takového svědectví/, bohoslužební shromáždění v jiné místnosti církevní budovy, mrtvý ožil v době, kdy církevní sbor zpíval a přítomná svědkyně o to mohla dosvědčit), nezdá se mi průběh tohoto příběhu zcela přirozený. Když někdo padne k zemi a nevím, co s ním je, tak se pokusím ihned zajistit lékařskou pomoc a postupovat podle instrukcí lékaře do příjezdu lékařské pomoci (o to víc, když je to blízká osoba). Nevím sice, kde v Africe se církevní budova nacházela, ale soudě podle toho, jak byla velká a jak vypadala (moderní budova, která by mohla dost dobře stát v ekonomicky vyspělé zemi) a soudě podle oděvů aktérů rekonstrukce, to nebylo nikde v buši ani v pralese. I odlehlé výspy civilizace mají minimálně rádiové spojení se světem (ne-li přímo satelitní, případně mobilní). Nijak jsem nenabyl dojmu, že by v daném případě byla uvedená moderní církevní budova odříznuta od světa. Dále, jako nepřesvědčivé jsem shledal vystoupení svědkyně (zřejmě manželky "mrtvého"), která byla s "mrtvým" v jedné místnosti, když ožil. Znělo to, jako kdyby papouškovala předem připravené odpovědi na předem připravené otázky.

Nemám však pochybnost, že ten, kdo věří, že se v dnešní době dějí novozákonní zázraky a hledá důkazy pro ně, může ve výše uvedených "zázračných" uzdraveních vidět skutečné zázraky. (Člověk často vidí a slyší, to co chce vidět a slyšet a ignoruje to, co nechce vidět a slyšet.)

Kromě výše uvedených důvodů, mám ještě jeden, ten nejdůležitější, proč odmítnout jako pravé novozákonní zázraky všechna výše uvedená "zázračná" uzdravení a tím je jejich jednoznačný rozpor s autoritou Písma:

Skutky apoštolské 1:1 První zprávu jsem zajisté sepsal, ó Teofile, o všech věcech, které Ježíš začal dělat i učit

2 až do dne, kdy byl vzat vzhůru, když skrze Ducha Svatého dal příkázání apostolům, které vyvolil.

3 Těm také po svém utrpení mnoha jistými důkazy prokázal, že je živý, když se jim po čtyřicet dní ukazoval a mluvil o Božím království.

4 **A když [je] shromáždil, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale aby očekávali Otcovo zaslíbení, "které jste," [jak řekl], "slyšeli ode mne;**

5 neboť Jan zajisté křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým po těchto nemnoha dnech."

6 Když se tedy spolu sešli, zeptali se ho: "Pane, obnovíš pro Izrael království v tomto čase?"

7 [On] jim však řekl: "Není vaše věc znát časy nebo doby, které Otec uložil ve své moci;

8 **ale přijmete moc Ducha Svatého přicházejícího na vás a budete mi svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku i [v] Samaří a až do posledních [končin] země."** (NBK)

Skutky apoštolské 2:1 Když pak přišel den Letnic, byli všichni jednomyslně spolu.

2 A náhle nastal zvuk z nebe, jako valícího se prudkého větru, a naplnil celý dům, kde seděli.

3 Tehdy se jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky ohně a posadily se na každém z nich.

4 **A všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.**

5 V Jeruzalémě tehdy přebývali Židé, zbožní muži z každého národa pod nebem.

6 A když nastal ten zvuk, sešlo se množství [lidí] a byli zmateni, protože je každý slyšel, jak mluví [jeho] vlastním jazykem.

7 **Všichni tedy žasli a v údivu říkali jedni druhým: "Hled'te, copak nejsou ti všichni, kteří [tu] mluví, Galilejci?"**

8 Jak to, [že] tedy každý slyšíme svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se narodili?

9 Parthové, Médové, Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judska i Kappadokie, Pontu a Asie,

10 Frygie i Pamfylie, Egypta i krajů Libye vedle Kyrény a přichoží z Říma, Židé i proselyté,
11 Kréťané i Arabové - slyšíme je mluvit našimi jazyky o velikých Božích věcech!"
12 A tak všichni žasli a bezradně říkali jeden druhému: "Co má tohle znamenat?" (NBK)

36 Ať tedy ví s jistotou všecken dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."

37 A když [to] slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"

38 Petr jim tedy řekl: "Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.

39 To zaslíbení totiž [platí] vám i vašim potomkům i všem, kdo [jsou] daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh."

40 Dosvědčoval [to] ještě mnoha jinými slovy a vyzýval [je]: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří ochotně přijali jeho slova, tedy byli pokřtění. V ten den se připojilo okolo tří tisíc duší

42 a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.

43 Na každou duši tedy přišla bázeň a skrze apoštoly se dělo mnoho zázraků a znamení. (NBK)

Skutky apoštolské 6:1 V těch dnech, když se rozmnožoval [počet] učedníků, pak nastalo reptání helénistů proti Hebrejům, že jejich vdovy jsou při každodenní službě zanedbávány.

2 Dvanáct [apoštolů] tedy svolalo shromáždění učedníků a řeklo: "Nesluší se, abychom my opustili Boží slovo a sloužili u stolů.

3 Proto ze sebe, bratři, vyberte sedm mužů [dobré] pověsti, plných Ducha Svatého a moudrosti, kterým svěříme tu práci.

4 My se však budeme pilně věnovat modlitbě a službě Slova."

5 Ta řeč se tedy zalíbila celému shromáždění a vybrali Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, a Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parména a Mikuláše, proselytu z Antiochie.

6 Ty postavili před apoštoly, kteří na ně po modlitbě vložili ruce.

7 A Boží slovo rostlo a počet učedníků v Jeruzalémě se mocně rozrůstal. Také veliké množství kněží poslouchalo víru.

8 Štěpán, plný víry a moci, pak dělal mezi lidem veliké divy a zázraky. (NBK)

Skutky apoštolské 8:1 A Saul jeho zabití schvaloval. V té době přišlo na církve v Jeruzalémě veliké pronásledování a všichni kromě apoštolů se rozprchli po judských a samařských krajích.

2 A zbožní muži pochovali Štěpána a velice nad ním naříkali.

3 Saul však pustošil církve. Vcházel do domů, odvlékal muže i ženy a dával [je] do vězení.

4 Ti, kteří se rozprchli, tedy šli a kázali Slovo.

5 Filip pak vešel do města Samaří a kázal tam Krista.

6 A zástupy jednomyslně poslouchaly to, co Filip říkal, protože slyšely a viděly zázraky, které dělal.

7 Nečistí duchové totiž vycházeli s velikým křikem ze mnohých, kteří je měli, a mnozí ochrnutí a chromí byli uzdraveni.

8 A v tom městě nastala veliká radost.

9 Jeden muž jménem Šimon však v tom městě předtím provozoval magii a ohromoval samařský lid, neboť říkal, [že] je někým velikým.

10 Všichni, od nejmenšího až po největšího, ho poslouchali a říkali: "Tento je [jistě] ta veliká Boží moc!"

11 Poslouchali ho však proto, že je dlouhou dobu ohromoval svou magií.

12 Když pak uvěřili Filipovi kázacímu o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se muži i

ženy pokřtít.

13 Tehdy uvěřil i sám Šimon, a když byl pokřtěn, držel se Filipa. A když viděl, jak se dějí veliká znamení a zázraky, žasl.

14 Když pak apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana.

15 Ti přišli a modlili se za ně, aby přijali Ducha Svatého.

16 (Na nikoho z nich totiž ještě nesestoupil, ale byli pouze pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.)

17 Tehdy na ně vkládali ruce a [oni] přijímali Ducha Svatého.

18 A když Šimon spatřil, že se Duch Svatý dává skrze vkládání rukou apoštolů, přinesl jim peníze

19 se slovy: "Dejte i mně tu moc, aby každý, na koho vložím ruce, přijal Ducha Svatého!"

20 Petr mu však řekl: "Tvé peníze ať jdou s tebou do záhuby, protože ses domníval, že Boží dar lze získat za peníze!

21 Nemáš podíl ani účast na této věci, protože tvé srdce není před Bohem upřímné.

22 Proto číš pokání z této své špatnosti a pros Boha - snad ti ten úmysl tvého srdce bude odpuštěn.

23 Vidím tě totiž ve zluči hořkosti a v poutu nepravosti."

24 Šimon tedy odpověděl: "Vy se za mě modlete k Pánu, aby na mě nepřišlo nic [z toho], co jste říkali!" (NBK)

Ježíš Kristus, před svým vystoupením do nebe slíbil moc Ducha Svatého pouze apoštolům. Poté, co na ně byla o Letnicích moc Ducha Svatého vylita, konali zázraky na potvrzení pravdivosti jimi hlásaného poselství, že Ježíš Kristus je Pán a Spasitel. Ve Skutcích 6 poprvé čteme o tom, jak apoštolové vložili své ruce na sedm křesťanských mužů v církvi v Jeruzalémě, z nichž jedním byl Štěpán a dalším Filip. Teprve poté, ve Skutcích 6:8 čteme o tom, že Štěpán (jako první z křesťanů po apoštolech), konal zázraky. Po Štěpánově ukamenování se všichni křesťané vyjma apoštolů rozprchli do okolních regionů, kde hlásali Krista (v té době pouze lidem židovské víry). Jedním z nich byl Filip, na kterého apoštolové vložili ruce, a tím mu předali (podobně jako Štěpánovi) moc Ducha Svatého konat zázraky. Filip hlásal Krista a konal zázraky v Samaří a muži i ženy, kteří uvěřili v Ježíše se dávali pokřtít (stali se křesťany). Filip, ale nemohl předat moc Ducha Svatého konat zázraky křesťanům v Samaří, protože sám takovou moc neměl. Tu měli pouze apoštolové. Když přišli apoštolové Petr a Jan do Samaří, vložili své ruce na místní křesťany, kterým tím předali moc Ducha Svatého konat zázraky. Bývalý kouzelník Šimon si toho byl velice dobře vědom a myslel si, že uplatí apoštoly, aby mu dali stejnou moc, jakou měli oni, aby každý, na koho vloží ruce, přijal Ducha Svatého. Zázraky v té době sloužily jako jeden z důkazů k potvrzení pravdivosti křesťanského náboženství a tedy k jeho odlišení od židovského náboženství, které smrtí a vzkříšením Ježíše Krista pozbylo Božího schválení, jakož i k odlišení křesťanství od všech ostatních falešných náboženství, které pocházely od lidí (veškerá pohanská náboženství).

Pokud někdo tvrdí, že má moc konat novozákonní zázraky v dnešní době, pak buďto úmyslně nebo neúmyslně (z důvodu neznalosti Písma, resp. sebeklamu) neříká pravdu, anebo na zemi musí být 2000 let staří apoštolové.

40. Proč nejsem scientologem?

Pavel: 40) Co se pak scientologie například týče, pohádky o Xenu nejsou vůbec jádrem tohoto náboženství a je velice pochybné, že tyto historky jsou pravdivé. Lidé, kteří byli zasvěceni do stupňů, které jsou v této církvi určeny pouze pro ty, kteří jsou na ně připraveni, nikdy jejich obsah neprozradí. Materiály, které byly této církvi ukradeny nějakými lidmi, byly údajně "vylepšeny" těmito lidmi - zloději - k nepoznání, takže to, co je o tom na internetu, je velice pochybné. Tato historka je převážně používána skupinou Anonymous ke zlomyslné provokaci a diskreditaci scientologie. Anonymous je považována v USA za HATE GROUP a už dva její členové byli odsouzeni k vězení a pokutám za

internetové útoky proti scientologické církvi. Tyto útoky byly taktéž hodnoceny jako HATE CRIMES. Jádrem scientologie je víra v nesmrtelnou duši, která není hmotou, energií, časem ani prostorem. Dále je přítomen koncept Nekonečna - Boha - a je zde ponechán prostor, aby si lidé přišli sami na to, co to je.

Scientologie a její skupiny jsou dnes mimochodem asi ve 160 zemích. V následujících zemích je scientologie uznána vládou jako církev nebo náboženství - cituji: "Argentina je další země, která uznala Scientologii jako náboženství. K dalším zemím patří Portugalsko, Španělsko, Švédsko, Itálie, Slovinsko, Chorvatsko, USA, Maďarsko, Venezuela, Ekvádor, Kostarika, Brazílie, Filipíny, Indie, Austrálie, Nový Zéland, Jihoafrická republika, Kanada, Kazachstán, Kirgistán, Taiwan, Nepál, Tanzanie a Srí Lanka. Od rozhodnutí Evropského soudního dvora pro lidská práva 5. dubna 2007 je Argentina již čtvrtou zemí, která uznala Scientologii jako náboženství. V dubnu 2007 rozhodl Evropský soudní dvůr pro lidská práva o tom, že Scientologická církev má nárok na ochranu na základě náboženské svobody. Tento rozsudek je právně účinný a bez omezení platný ve všech 47 evropských zemích."

Pokud by sis chtěl udělat vlastní a nezkreslený názor na scientologii a co dělá pro společnost, tak se můžeš podívat na stránky a videokanal na www.scientology.org.

Robert: 40) Informace, které píšeš o ukradených materiálech Scientologické církve neznám. Tvoje tvrzení, že: "Lidé, kteří byli zasvěceni do stupňů, které jsou v této církvi určené pouze pro ty, kteří jsou na ně připraveni, nikdy jejich obsah neprozradí.", je neprůkazné. (Neexistuje pro ně žádný důkaz. Nebo Ty nějaký důkaz znáš?) Stejně tak je neprůkazné Tvoje tvrzení, že: "Materiály, které byly této církvi ukradeny nějakými lidmi, byly údajně "vylepšeny" těmito lidmi - zloději - k nepoznání, takže to, co je o tom na internetu, je velice pochybné." Jediný způsob, jak může Scientologická církev prokazovat, co je a co není pravdy na Xenu, je tím, že o Xenu vydají svědectví, ti lidé, kteří byli "zasvěceni" do příslušného stupně a současně bude odtajněno veškeré učení Scientologické církve.

Skutečnost, v kolika zemích jsou Scientologové, v kolika zemích jsou uznány vládami za náboženství a jaké rozhodnutí o nich vydal Evropský soudní dvůr pro lidská práva, je naprosto bezvýznamná z hlediska Boží spásy pro lidstvo. Rozhodující je, zda Scientologickou církev uznal Bůh, či nikoliv. Z Písma je naprosto jasné, že to není ta církev, kterou postavil a za kterou zemřel Ježíš.

Jestliže Ježíš Kristus vstal z mrtvých a tím potvrdil své tvrzení, že On je jediná cesta Bohu, že On je jediný Spasitel, že On jediný může sdělit lidem relevantní pravdu pro jejich spásu a že On jediný může dát lidem věčný život, scientologie a jakékoliv jiné lidské náboženství, nikomu ke spáse nepomůže.

Matouš 16:18 A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou. (NBK)

Efezským 5:25 Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem;

26 tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. (EB)

Máš dojem, že zde Ježíš pod slovem církev míní scientology nebo členy jakékoliv jiného lidského náboženství?

41. Musí křesťané házet špínu na jiná dobrá náboženství?

Pavel: 41) Abych řekl pravdu, docházím teď k závěru, že je mi křesťanů líto. Je mezi nimi ve skutečnosti spousta (jsem přesvědčen, že drtivá většina) dobrých lidí, jako si myslím, že jsi i Ty, ale žijí doslova v zajetí svých dogmat. No, pokud je jim v tom zajetí dobře, tak je to dobře a jsem rád, že se mají dobře. To zajetí je ve skutečnosti zajímavý a určitě bohatý duchovní svět - ale omezený. Co je na celé věci to smutné, je, že existence jiných dobrých náboženství, která je nepopíratelná, nabourává křesťanům jejich dogma výlučnosti a monopolu, a proto musí na tato náboženství házet špínu nebo je alespoň "intelektuálně" vysvětlit jako méněcenná.

Bohužel to připomíná tu nadřazenou rasu a její postoj k rasám méněcenným a bohužel to vedlo v historii ke stejným důsledkům - likvidaci lidí s jinými názory či přesvědčením - a to podle mě jednoznačně není Božím záměrem.

Čau,
Pavel

Robert: 41) O tom, které náboženství je z hlediska Boha dobré rozhoduje pouze Bůh. Pokud by na zemi existovala z Božího hlediska dobrá náboženství, pak by nebylo potřeba, aby Boží Syn Ježíš Kristus byl popraven lidmi, které stvořil, hroznou smrtí na kříži. Skutečnost, že Ježíš Kristus tak hroznou smrt podstoupil za naše hříchy, ukazuje na to, jak hrozný je hřích v Božích očích, že sám Bůh za něj musel zemřít (a tak zaplatit spravedlivý trest za hřích, kterým je smrt), aby bylo učiněno Boží spravedlnosti zadost, aby na podkladě Ježíšovy oběti mohli být ospravedlněni ze svých hříchů všichni lidé, kteří přijmou Ježíše za svého Pána a Spasitele. Pak tito ospravedlnění lidé mohou mít vztah se svatým Bohem a žít v jeho přítomnosti v jeho nebeském království.

Domníváš se, že apoštol Petr házel špínu na židovské náboženství (Skutky 2 – viz. výše) tím, že se snažil přesvědčit Židy, aby přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele (tedy se stali křesťany)? Nikoliv! Poslušen příkazu Božího Syna Ježíše Krista, který zemřel za hříchy lidí, Židům hlásal spásu (záchranu před Božím trestem za jejich hříchy a dar věčného života v Božím nebeském království), pokud se stanou křesťany.

Domníváš se, že apoštol Pavel házel špínu na aténské filozofy (Skutky 17 – viz. výše) tím, že se snažil přesvědčit o tomtéž? Nikoliv! Dělal to, co mu přikázal jeho Pán a Bůh Ježíš Kristus, aby i pohané mohli být spaseni.

Úkolem Biblických křesťanů je pomoci ztraceným lidem, kteří spějí k jisté věčné záhubě (kvůli svým hříchům, za které je čeká věčný trest v oddělení od Boha), aby byli zachráněni Ježíšem Kristem tím, že se stanou jeho učedníky (křesťany):

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil, promluvil k nim a řekl: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.
19 Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů; křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého
20 a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen.

Stejnou spásu z Tvých hříchů nabízí Ježíš Kristus i Tobě Pavle. Je pouze na Tobě, jak se rozhodneš. Tvoje rozhodnutí bude mít dopad na Tvou věčnost, buďto věčnost s Bohem v jeho nebeském království nebo věčnost v oddělení od Boha v místě utrpení vyhrazeného Bohem pro ďábla a jeho anděly. Jak se rozhodneš?

42. Mají křesťané bojovat proti jiným náboženstvím?

Ahoj Róberte,

Pavel: 42) Posílám moji reakci. Ještě si chci projít Tvoji odpověď z jiného úhlu a zaměřit se na křesťanství samotné a citáty z Bible a Tvé závěry, ale nejprve jsem "musel" reagovat na to, co se týká jiných náboženství.

Z tohoto hlediska by mě také zajímalo, jestli se někde v Bibli píše o tom, že by křesťané měli aktivně diskriminovat jiná náboženství, vysvětlovat jejich méněcennost, šířit lži a pomluvy - prostě proti nim bojovat. Pokud ne, proč to někteří dělají - teď nemyslím Tebe - proč "studují" jiná náboženství, aby mohli dokázat jejich falešnost? Proč se vydávají za experty na sekty a nová náboženská hnutí, aby mohli tyto skupiny diskriminovat a proč to ostatní křesťané tolerují?

Cožpak nevidí, že to byly právě náboženské konflikty, co zdiskreditovalo náboženství jako takové a otevřelo brány ateismu a materialismu? Veškerá diskriminace, povýšenost a kritika jiných náboženství je pliváním si do vlastní studně a podřezáváním si větvě, na které sedí i křesťané. Nadále to přesvědčuje lidi, že náboženství jako takové je zlo, od kterého je lepší se držet dál.

Pavel

Robert: 42) Pravdivost náboženství určuje Bůh, ne člověk. Pravdivost křesťanství Bůh potvrdil vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých. V Kristu Bůh nabízí spásu každému člověku a je na každém člověku, jak se rozhodne. Úkolem Biblických křesťanů je pomáhat jiným lidem, aby byli spaseni. Nástrojem Biblických křesťanů ke splnění tohoto úkolu je evangelium, jež je Boží mocí ke spáse, nikoliv lži a pomluvy:

Římanům 1:16 Nestydím se totiž za Kristovo evangelium, neboť je [to] Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka. (NBK)

Jiná náboženství nejsou pro Boha přijatelná, protože nepocházejí od Boha, ale od lidí a neřeší základní problém člověka, kterým je hřích, za který náleží spravedlivý Boží trest. Studium jiných náboženství má význam, pouze pokud jsou jiná náboženství hodnocena ve světle pravdy Božího Slova, pro které existuje autorita v Písmu k poučení a varování člověka, který studium provádí, jakož i k poučení a varování jiných lidí, aby se při svém hledání pravdy o Bohu nevydali špatnou cestou, ale cestou, kterou ukazuje Bůh ve svém Slově.

Mezi lidmi hlásícími se ke křesťanství neexistuje jednota. Jsou rozdělení, protože ne všichni, kdo Ježíše nazývají svým Pánem, konají vůli jeho Otce, který je v nebesích (Matouš 7:21 – viz. výše). Hlavním důvodem tohoto stavu je, že mnozí neuznávají a neřídí se autoritou Bible jako Božího Slova, ale následují lidská učení v knihách napsaných lidmi:

2 Janův 1:9 Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna. (EB)

Bibliční křesťané se řídí pouze autoritou Božího Slova v Bibli (v Novozákonních Písmech Bible) a jejich loajalita je na prvním místě vůči Bohu. V tomto ohledu neexistuje žádná možnost kompromisu v učeních Božího Slova ohledně spásy za účelem zachování nějaké zdánlivé jednoty s lidmi, kteří se sice hlásí ke křesťanství, ale nevěří a nejednají podle autority Božího Slova. Taková jednota by totiž byla k ničemu. Nakonec totiž každý člověk bude stát před Božím soudem a zodpovídat

se Bohu sám za sebe pouze z toho, zda jednal nebo nejednal v souladu s Božím Slovem. Totéž čeká i ateisty, protože ani oni nemají před Bohem vůbec žádnou výmluvu:

Římanům 1:16 Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka.

17 Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: 'Spravedlivý z víry bude živ.'

18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu.

19 Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil.

20 Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.

21 Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. (EB)

2 Korintským 5:10 My všichni se přece musíme ukázat před Kristovou soudnou stolicí, aby každý dostal [odplatu] za to, co [dělal] v těle, podle toho, co vykonal, ať už [to bylo] dobré nebo zlé.

11 Jelikož tedy známe Pánovu hrůzu, přivádíme lidi k víře. Bohu jsme zjevní a mám naději, že jsme zjevní i vašemu svědomí. (NBK)

Konečně, pomáhání jiným lidem ke spáse je naplněním dvou nejvyšších přikázání Boha platných v každé době:

Marek 12:29 Ježíš mu odpověděl: "Nejpřednější ze všech [je] přikázání: ‚Slyš, Izraeli: Pán, náš Bůh, je jeden Pán.

30 Proto budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a ze vši své síly.' To [je] první přikázání.

31 A druhé, podobné, [je] toto: ‚Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.' Žádné přikázání není větší než tato [dvě]." (NBK)

Pavle, Bůh si nepřeje, aby jsi zahynul. Ježíš Kristus zemřel za Tvé hříchy, vstal z mrtvých a nabízí Ti dar věčného života. Jaká bude Tvoje odpověď? Rozhodni se správně.

v Kristu

Robert

11.01.2011